

Bogár László: Migrációs káosz

2024 április 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vajon van-e bármilyen esély arra, hogy valóságos narratívára épül? egyezség jöjjön létre a migráció ügyében?

Heves viták nyomán az Európai Parlament elfogadta a migrációs paktumot. Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke a döntés után ezt írta a közösségi oldalán: „Történelmet írtunk. Megbízható jogi keretet hoztunk

létre az EU-ban a migráció és a menekültügy kezelésére. Ez több mint tíz évig készült. De megtartottuk a szavunkat. Egyensúlyt teremtettünk a szolidaritás és a felel?sségvállalás között. Ez az európai út.” E diadalmas szavak történelmi gy?zelemként értékelik a döntést. Úgy próbálják értelmezni a történteket, hogy az Európai Unió egésze hozott egy olyan döntést, amely a földrész minden lakója számára elfogadható keretbe illeszti a migráció kérdését.

A valóság azonban igencsak távol áll ett?l. Érdemes talán kicsit eltöprengenünk arról, hogy mi zajlott le, és „mir?l is szól” a most elfogadott migrációs paktum. A paktum szó „egyezséget” jelent, vagyis azt kellene feltételeznünk, hogy itt valóban egyezségr?l, mindenki által vállalható kompromisszumokról van szó. Ám ami ténylegesen létrejött, az nem paktum, hanem diktátum, a globális uralmi rendszer egész Európára rákényszerített diktátuma.

Nem is lehet ez másként akkor, ha a migrációra vonatkozó egységes elbeszélési mód nemcsak hogy nem jött létre, de az Európai Unió uralmi elitjei, ahogy eddig is, most is mindent megtettek és megtesznek annak érdekében, hogy a migráció kérdéskörét ugyanabba a hamis értelmezési keretbe illesszék, és ugyanazzal a hamis fogalomkészlettel beszéljék le, amely eddig is megakadályozta, hogy ne diktátum, hanem valóságos paktum jöhessen létre.

Nem újdonság ez a felismerés, s?t a világot és benne Európát érint? lényeges kérdések, mint például a migráció, a klíma, a Covid és a felszínen orosz–ukrán háborúnak látszó világháborús konfliktus mind a hamis narratívák uralma alatt áll. Ennek az elbeszélési módnak a teljes elutasítását jelentette be Orbán Viktor magyar miniszterelnök, aki kategorikusan úgy fogalmazott, hogy az Európai Parlament dönthet bárhogy, Magyarország semmiképpen nem fogja azt végrehajtani.

De vajon van-e bármilyen esély arra, hogy valóságos narratívára épül? egyezség jöjjön létre a migráció ügyében? Ha csak a politika-technikai felszínt nézzük, akkor a reakciókból ítélve erre még technikai lehet?ség sincs, nemhogy tartalmi megoldás volna. Orbán Viktor a nemzeti önazonosság alappillérének tekinti azt, hogy minden emberi közösség maga dönt arról, hogy kikkel kíván együtt élni. Ám a helyzet abszurditását mi sem jelzi jobban, mint az, hogy a Zöldek, illetve az európai baloldal, és persze a globális „civilszervezetek” ?ket támogató hálózata (mint például az Amnesty International) is elutasítja a migrációs paktumot, talán nem kell hangsúlyozni, hogy egész más okból, mint a magyar miniszterelnök. ?k úgy vélik, hogy a paktum látványos kudarc, mert nem sikerült elérni azt, hogy Európa és azon belül az Európai Unió minden korlátozás nélkül tegye lehet?vé az Európán kívüli térb?l földrészünkre való belépés lehet?ségét, egyetemes emberi jogként kezelve a „szabadság” e formáját.

A narratívák globális háborújának ez az újabb megnyilvánulása azért lehet ilyen kezelhetetlenül örvényl? rendszer, mert ez a paktum például úgy kívánja „kezelni” a migráció kérdését, hogy szinte teljesen figyelmen kívül hagyja a globális demográfiai folyamatokat. Pedig az elmúlt évezredek során a nagy népességmozgások mögött minden esetben „tektonikus” mélység? népesedési problémák húzódtak meg, és ez ma sincs másként. Részben Nyugat- és Dél-Ázsia, de f?ként Afrika termékenységi rátája sokkal magasabb, mint a népességének egyszer? reprodukálására is egyre kevésbé alkalmas Európáé, így a migrációs nyomás a jöv?ben folyamatosan és jelent?s mértékben növekedni fog.

Afrika népessége több mint kétmilliárd f?vel növekszik majd a 21. század végéig úgy, hogy ehhez a legelemibb feltételek (f?ként term?föld és víz) sem állnak rendelkezésre, ráadásul ezek az eleve kifosztott és torzult társadalmak a megfelel? természeti feltételek esetén sem tudnák kezelni a demográfiai „túlcsordulást”, és ezzel a kör bezárul. Ezért hangsúlyozta Orbán Viktor számos alkalommal, hogy az egyetlen utat az jelentené, ha Európa egy olyan paktumot hozna létre, amelynek lényege az volna, hogy az afrikai térségben tenne meg mindent annak érdekében, hogy a migráció el se induljon.

A hamis narratívák örvénylése közepette azonban ez a megközelítés eddig legfeljebb az üres ígéretek szintjén tudott megjelenni. A permanens globális migrációs válság legmélyebb oka ugyanis az, hogy a Nyugat brutális kifosztása nyomán a „tri-kontinentális zóna”, vagyis Latin-Amerika, Dél-Ázsia és Afrika társadalmi, gazdasági, ökológiai és kulturális reprodukciós mintázatai olyan mértékben torzultak el, hogy most ennek pusztító következményei hullanak vissza az európai keresztény fehér ember szintén degenerációs lejt?n lév? világára.

A globális „civilszervezetek” destruktív hálózata álságos és hamis módon ezt a globális hatalmi rendszer által el?idézett történelmi káoszt úgy próbálja „megoldani”, hogy teljes mértékben „felszabadítaná” e történelmileg a gyarmatosító fehér ember által el?idézett káosz következményeit, és „visszavezetné” azt Európára. A mostani paktummal kapcsolatos kritikájuk azt jelzi, hogy ezt most teljesen nem sikerült ugyan elérniük, de ne legyen semmi kétségünk afel?l, hogy e törekvésüket nemcsak hogy nem adták fel, de minden eddiginél brutálisabb kísérleteket fognak tenni elérésük érdekében. Az európai parlamenti választások fogják majd megmutatni, hogy milyen eséllyel.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló